

[Lütken.]

fremfor at de skal gå til de private banker, for jeg ved af erfaring, at der er mange mennesker, især netop mindre lønmodtagere, der ikke får en alt for god behandling i bankerne. Der kommer det sandelig an på, om man er en af dem, der kommer med de store beløb og har de store forbindelser. Så kan man få den helt gode behandling — men det er måske også det, man er mest vant til fra konservativ side og fra de øvrige borgerlige partiers side. For mange små lønmodtagere er det pinlig nøjagtigt, hvad de skal; der er rykkerbrev dagen efter, hvis man kommer til at overtrække en checkkonto en smule. For andre, som har det lidt bedre, går det anderledes til.

Jeg tror, at al snakken om socialisme og alle disse mærkværdige bemærkninger, som hr. Gudme var inde på, om, at dette er noget, som afsindige nationaløkonomer finder på i deres uransagelige visdom, kan man godt droppe. Det, der er tale om, er et praktisk skridt frem imod en mere fornuftig måde at foretage betalingerne på her i landet, og jo større den kreds er, der er inde i dette system, des bedre fungerer det, og des billigere er det pr. betaling. Det må vi altså stræbe imod. Jeg synes i og for sig, at det offentlige har pligt til, når det har disse muligheder, at føre dem ud i livet.

Man kan sige om dette lovforslag, at det måske kommer lovlig sent, og undskyldningen må vel så være, at det er edb-systemet, der er kommet så sent, at det først nu virker fordelagtigt.

Jeg kan sige, at SF vil medvirke til en velvillig behandling af lovforslaget, men vi ser som sagt meget gerne, at ordningen bliver udvidet til en bredere kreds; for alle de argumenter, der er anført, kan bruges og er også rigtige, hvis man udvider den til endnu større kredse.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil gerne indledningsvis takke for tilslutningen, selv om jeg naturligvis synes, at den var en smule blandet. Men hvis man konstaterer, at det kun var den første og den sidste ordfører, der talte om det, lovforslaget egentlig går ud på, var der egentlig en ganske helhjertet tilslutning til selve lovforslaget.

De tre midterste ordførere, fra VKR, der kappedes om at placere sig længst til højre, talte om postsparebank og om banklignende affærer, uden at det havde megen relation til det lovforslag, som foreligger. Derfor synes jeg lige så godt, vi kan få klaret det spørgsmål med det samme.

Det startede med hr. Juul-Madsen, og jeg vil gerne spørge: hvordan definerer hr. Juul-Madsen en postsparebank? Lad os nu få det frem. Efter at vi så har hørt, hvordan hr. Juul-Madsen og de to øvrige borgerlige ordførere definerer en postsparebank, vil jeg gerne have et svar på, om man synes, dette lovforslag sigter mod en postsparebank. Hvis man nu når til det resultat — og man kan ikke nå til noget andet resultat — end at der ikke er tale om en fuldt udbygget postsparebank, hvad skal vi så høre på alt det andet for?

Hvis man foretager en nøje gennemgang med udgangspunkt i lovforslaget og sammenligner med, hvad andre lande har af postsparebanker, vil man se, at praktisk taget intet af det man trak frem, overhovedet passede. Det må altså betyde, at det tjente andre formål, formentlig formål, der ligger uden for salen. Så vil jeg håbe, at nogle af dem, man støtter med disse andre formål, er taknemlige for den støtte, de på den måde får fra VKR.

Må jeg derudover sige, at hele tanken om en udvidelse af postgirovæsenet ligesom blomstrede op, da der var møde i Nordisk Råd. Jeg diskuterede da spørgsmålet med en række borgerlige kolleger og folketingsmedlemmer fra de øvrige nordiske lande, og jeg må erkende, at det var meget vanskeligt for mig at forklare netop disse kolleger, hvad hele sagen drejede sig om. Man har jo haft postsparebanker i de andre nordiske lande i mange år, og man var umådelig godt tilfreds med dem, de udfyldte en umådelig fornuftig plads i tilværelsen.

Hvis vi derefter går videre fra Nordisk Råds lande til andre europæiske lande, vil vi se, at vistnok bortset fra Schweiz er Danmark det eneste land, som ikke har en eller anden grad af aktiviteter, der er omfattet af en postsparebank. Man vil vistnok ikke i nogle som helst lande kunne forestille sig, at det beskedne lovforslag, der ligger her, skulle kunne give anledning til en ravage